



Chci ukrást měsíc

poesie vomlácenejch fotek

● — pointa

Lisa-Anna Žáková

Chci ukrást měsíc

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.pointa.cz

www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Lisa-Anna Žáková

Chci ukrást měsíc – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být
rozšiřována

bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA

Chci ukrást měsíc

poesie v omalovánkách

Lisa-Anna Žáková

Chci ukrást měsíc

poesie vomlácenejch fotek

Copyright © 2023, Lisa-Anna Žáková

E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2023

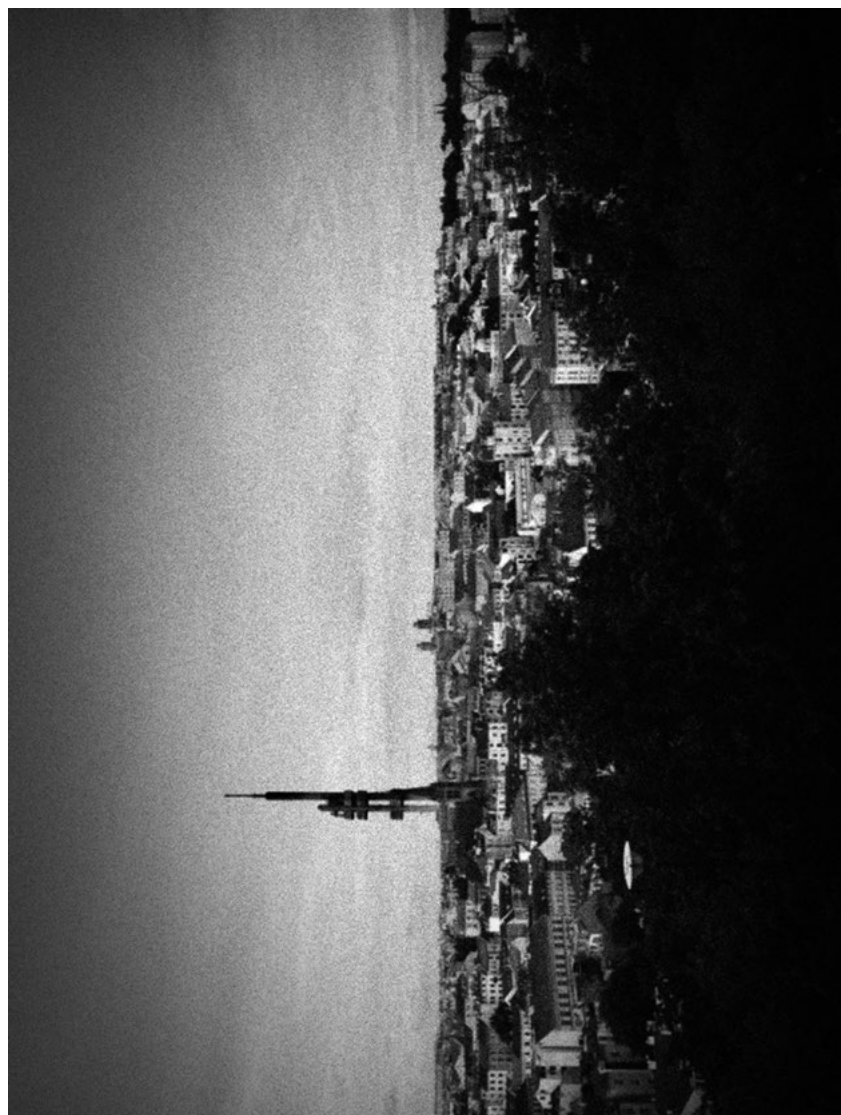
ISBN tištěné verze 978-80-7691-208-3 (1. vydání, 2023)

ISBN e-knihy 978-80-7691-348-6 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)



Chci ukrást měsíc

poesie vomlácenejch fotek



Z výučních listů
jsme skládali vlaštovky
A s větrem je nechali lítat na sever
Neuměli jsme zpívat
ale na to se nakonec stejně nikdo neptal.
Nebe blikalo

V rytmu našich kroků
a zrnění obrazovek blikalo
A to se ti tehdy tak líbilo,
víc než obchody se západním zbožím
a víc než vůně karamelu

Na náměstí kdosi čaroval s bublifukem

Jednoho dne si turecká dívka ustříhla své dlouhý černý
vlasy
a ukončila tak návaznost hned několika věcí najednou
To prej ti tenkrát bylo líto.
Všechna okna pak zčernala pro její smutek
a snad i barvu těch vlasů

V rohových domě, tam, kde ve třetím patře chyběla okenní
tabulka (a člověk by řek'
že to mohlo bejt kdekoliv),
býdlel kouzelník

Ale nebyl to kouzelník

A ani podvodník to nebyl.

Lidi říkali, že to byl iluzionista

A taky tam bydlel kluk, co miloval Evu v zelenejch
šatech.

Až jednou, pro její obdiv, spad' pod vlak.

Na pohřbu mu hrál jedinej vmlácenej saxofon a dlouhý
prsty zrzavýho bráchy.

Eviny zelený šaty se neukázaly

Zato starej pán

co by byl schopnej poskládat celej svůj život

do jediný přepravky

(přivez' si ji kdysi na šífu z Hamburku)

probrečel celý dny.

A při tom levou rukou si neustále třel vybledlý scvrklý
tetování na zápěstí.

V podvečer se do svýho malýho provlíhýho bytu vrátila
spisovatelka, který skončila denní coby uklízeče na
Hlaváku.

Nebe zablikalo.

Na vymláčenejch záchodech v tanečních si růžovovlasá holka právě nechává propíchnout pupík. Do tanečních ji poslala matka.

Ambiciózní.

Růžovovlasá holka si myslí, že není divu, že se s ní táta rozved'.

Je jí patnáct.

Ale už teď ví, že jednou bude žít lepší život než matka.

Jinak to přece nejde.

Nebe ještě jednou blikne, pak žárovka praskne.

Nad čtvrtí se rozprostře tma a v ní na chvíli zazáří neonovej nápis

Žižkovská renesance